

Kapitola 5. Ako Obísť Ego

Předcházející část: Kapitola 4. Základy

02 Preložil a vyčákal Julo pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>
Dr Dávid R Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku 'Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?' Julove študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 5

Ako Obísť Ego

Jednoduchosť

.5.1. Jadro, {teda podstata} všetkých veľkých duchovných učení a učiteľov sa dá zhrnúť do niekoľkých jednoduchých odsekov. (Z praktického hľadiska, všetky {veľké učenia} spočívajú vo výstrahe vyhýbať sa tomu, čo človeka pri svalovom testovaní oslabuje, a nasledovať to, čo ho posilňuje!)

.5.2. Zvoľte si: byť uvoľneným, neškodným, odpúšťajúcim, súcitným, a bezpodmienečne milujúcim, a to voči všetkému životu, vo všetkých jeho prejavoch, bez výnimky, vrátane seba samého. [Zamerajte sa na nesebeckú službu, rozdávanie lásky, ohľaduplnosť, a úctu k všetkým stvoreniam.](#)

.5.3. [Vyhýbajte sa negativite, a túžbe po svetáctve](#) – s jeho chamtivosťou po pôžitkoch a majetku. Zrieknite sa mienkotvornosti, posudzovania správnosti oproti nesprávnosti, preceňovania svojej ‚pravdy‘, a pasce mravopočestnosti. {zrejmy preklep v originály: forego vs. forgo}.

.5.4. [Snažte sa skôr porozumieť, než odsudzovať.](#) Uctievať učiteľov týchto základných princípov, a ignorujte všetkých ostatných {učiteľov}. Uplatňujte tieto zásady pri vašom pohľade na seba samého, ako aj na iných. Dôverujte láske, milosrdenstvu, nekonečnej múdrosti, a súcitu Božstva, ktoré prekukne všetky ľudské chyby, obmedzenia a {morálne} slabosti. [Vložte vieru, a dôveru, v lásku Boha, ktorý je všeodpúšťajúci,](#) a pochopte, že odsudzovanie, a strach – že budete súdený, pramena z ega. Tak ako slnko, Božia láska žiari rovnako na všetkých. Vyhnite sa negatívne mu zobrazovaniu Boha, ako chyby, ktorá pripisuje ľudské vlastnosti Bohu, ktorý sa tým pádom stáva žiarlivým, nahnevaným, ničiacim, predpojatým,

uprednostňujúcim, pomstychtivým, neistým, zraniteľným, robiacim dohody, a pod.

Vzdávanie {Pripútaností} a {Naša} Obeta

.5.5. Sú to náhodné pojmy, ktoré vychádzajú z toho, že sa človek pozerá na duchovné princípy z uhla pohľadu ega, ktoré má vlastné osobné záujmy, a odôvodnenia negatívneho postoja. Pre ego, duchovné princípy predstavujú prípadnú {nevyhnutnú} stratu stanoviska, ale z pohľadu ducha sú ziskom.

.5.6. Prvotné vzdávania sa, a obety, jedajú s nahradením preceňovania vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach za pokoru. V praxi {to vyzerá tak, že} [človek jednoducho zanecháva hrdosť zo {sústavného vyjadrovania svojich 'dôležitých a svetoborných'} názorov a posudzovania. Zanechanie stanovísk](#) odstráni prekážku spojenú so {všedným ja neustále používanou} 'chybou protipólov protikladov', ktorá je dualistickým následkom zdanlivosti vnímania. {Nová téma:} Zanechaním, na seba vzťahujúceho sa pojmu, 'ja', používaného zo zvyku pri myslení {a hovorení o sebe}, sa oslabuje opantanosť narcistickým jadrom ega. [Nahraďte návyk {používania} osobného zámena 'ja', a vyjadrujte nápady v tretej osobe.](#) {Nová téma:} [Používanie neosobných vyhlásení o tom, ako sa veci zdajú](#) {pozor, nie ako zdanlivo 'sú'}, predchádza osobnému zamotávaniu sa do problémov. Neosobné výroky {teda od ktorých sme emocionálne oddelený} sú zvyčajne vyváženejšie a objektívnejšie, pretože pri argumentácii zahrňujú viaceré uhly pohľadu, a nie iba jednostranný, zaujatý pohľad.

.5.7. [To, čoho sme svedkami vo svete {všedných ja} ľudských udalostí, nie je ani 'správne', ani 'nesprávne', ale je to predvádzanie sa {, šantenie} energetických polí vedomia, ktoré sa vtierajú, a prejavujú prostredníctvom rôznych jednotlivcov, pri určitých {, na zviditeľnenie priaznivých,} podmienkach v čase a na určitom mieste.](#) Ak sa vyhneme teoretickému stanovisku, že ľudia 'by mohli' byť inakšími {vo svojom správaní}, než akými sú, vidíme, že ľudia si vlastne nemôžu pomôcť, aby boli inakšími, než akými sú. [Keby {ľudia} mohli byť inakšími, tak by nimi boli!](#) Obmedzenia stanovujú {zobraziteľné} možnosti; teoretické neexistuje, nie je to skutočnosť, ale je to {iba} predstavivosť. Je nezmyselné odsudzovať ľudské správanie tým, že ho porovnávame so teoretickým ideálom {všedného ja}.

.5.8. Rozhorčenie {z mravopočestnosti} ustupuje súcitu na základe porozumenia, a privádza do popredia pravdivosť veľkých historických výrokov: „Nevedia, čo robia“, {Lk 23:34} – (Ježiš Kristus), alebo: „Jediný hriech je nevedomosť {Skutočností}“ (Budha).

Preklenovanie Negatívneho

.5.9. Nie je veľmi efektívne ani prínosné 'bojovať proti hriechu' a púšťať sa do zápasu, pri ktorom používame 'silu vôle' na prekonanie nedostatkov. Toto sú už {sami o sebe} stanoviská a pasce, ktoré spútvajú myseľ v dualistickej chybe 'protikladov'.

.5.10. Spôsob, ako sa vymotať z konfliktu, nespočíva v snahe odstrániť negatíva, ale v tom, že si vyberieme, a prijmeme pozitíva. Pohľad, že životným poslaním človeka je skôr porozumieť než súdiť, automaticky rozuzľuje morálne rozpaky zo zdanlivo nevyriešiteľných situácií. Pracovníci v určitých odborných zamestnaniach to robia neustále. Lekári a právnici dokonca aj hovoria svojim pacientom a klientom, že ich pracovnou náplňou je liečiť alebo obhajovať, a nie súdiť. Chirurg rovnako operuje zlomený bedrový kĺb svätca ako aj zločinca. Bežné vyhlásenie je: „Nie je mojou funkciou ani úlohou súdiť v takýchto veciach“.

.5.11. Veľkú úľavu zažijeme, keď prideme na to, že prijatím duchovného života, sa dá mravopočestné odsudzovanie a nenávisť, ktorá vzniká {zo všedného ja}, prenechať iným. Toto úsilie o duchovné 'dobro' prospieva celému ľudstvu, a preto je možné povedať, že je to najchvályhodnejšie poslanie zo všetkých.

.5.12. Závazok k duchovnosti teda predstavuje zreteľne inú rolu, ktorá sa líši od roly neangažovaného človeka. To nesie so sebou {aj} iný súbor noriem {správania}, {aj} inde nasmerovanú energiu a pozornosť, než aké sú pri bežnej honbe za daromnosťami ega a svetských úspechov. Človek obetuje majetkový či egocentrický zisk pre duchovný pokrok, a tým, že to robí, sa pominuteľné podriaďuje trvalému, a volí sa to, čo má skutočnú hodnotu, pred tým, čo je len mylnou predstavou. Meradlo, ktoré je užitočné pri rozhodovaní, je premietnutie sa do budúcnosti na smrteľnú posteľ, a spýtať sa: „Za ktoré rozhodnutia chcem byť {na nej,} v tom čase zodpovedný?“

.5.13. S istotou vieme, a to z duchovného skúmania (, ktoré si môže každý {svalovým testom} overiť), že vedomiu neunikne ani jediná štipka života; všetko je brané do úvahy, a za všetko sa nesie zodpovednosť, a nič nezostáva nepovšimnuté alebo nezaznamenané. To je vo všeobecnom súlade so súhrnom skúsenosti a múdrosti človeka naprieč všetkými kultúrami, a dobami, a je to spoločná črta všetkých náboženstiev a duchovných učení.

.5.14. V praxi to vyzerá tak, že človek prekoná negatíva tým, že jednoducho volí opak. Vďaka vnútornej disciplíne, ktorá vyplýva z vášnivého záväzku {k zvyšovaniu si úrovne vedomia}, negatívne voľby {konania} prestanú byť pokladané za {vhodné a dokonca prípustné} možnosti. Všetci sa potom stávame tými, ktorí majú námietky na základe svedomia, a to tým, že vytýčime čiaru {pre nás prípustného správania sa} a stanovíme hranice. K tomu dochádza skôr automaticky ako dôsledok voľby duchovných cieľov, ktoré si ceníme viac, ako ciele sveta {všedných ja, akými sú napríklad sláva, majetky, výhra za každú cenu, atď.}.

Držať sa Svojho Vnútra

.5.15. Duchovné náhľady nie sú v spoločnosti vo všeobecnosti veľmi populárne. Nie je potrebné vnucovať svoje názory ostatným. Presvedčovanie {na 'správnu' vieru} je najlepšie robené príkladom, a nie nátlakom a chytaním pod krk. Druhých ovplyvňujeme skôr tým, akí sme, než tým, čo hovoríme alebo čo máme. Vyjadrovať názory, ktoré sú v rozpore s verejnou mienkou, môže byť zo sociologického hľadiska chvályhodné, ale ak sa tak robí, vedie to ku konfliktom, a k zaplietaniu sa do

hnevlivých debát a k nezhodám vo svete. Naháňanie sa za 'honosnými poslaniami' je rolou sociálneho a politického reformátora, čo je činnosť, odlišná od činnosti hľadača osvietenia. Chvályhodné úsilie {naháňania sa za 'honosnými cieľmi'} je možné {zo všedných úrovní vedomia} vnímať ako zasluhujúce si sympatizujúce podporovanie, ale zároveň {sa dá vidieť, že} sú to však zdanlivosťou vnímania vytvorené stanoviská – so svojimi vlastnými obmedzeniami a [zámermi. Zaplietanie sa do záležitostí spoločnosti je luxus, ktorého sa musí hľadač duchovného osvietenia zrieknuť.](#)

.5.16. Každý človek má svoju vlastnú karmu alebo údel, ktorý má naplňať, a je lepšie nezamieňať si tieto poslania {u seba, ako aj u iných}. Duchovne motivovaní svätci v dejinách skutočne pozdvihli ľudstvo, a práve to, bolo podstatou ich poslania, a cnosťou {ich} duchovnej odvahy, ktorá často zahŕňala dokonca aj obeť ich fyzických životov. Dohromady, títo sociálni svätci {duchovne} nadchýňajú celé národy a kultúry, a tak svojimi verejnými životmi v tichosti slúžia celému ľudstvu po celé generácie.

.5.17. Poslanie duchovného uchádzača je {síce} v súkromnom živote spoločensky striedmejšie, ale rovnako dôležité, a slúžiace celému ľudstvu {, a nie iba vyhranenej skupine}. Sociálny 'svätec' zvelebuje {svet svojim} pôsobením navonok a príkladom. [Duchovný stúpenec zvelebuje {svet} napredovaním vo svojom vnútri. Každé zvýšenie úrovne vedomia ovplyvňuje vedomie celého ľudstva spôsobom,](#) ktorý je síce neospevovaný, ale duchovným výskumom {pomocou svalového testovania} postrehnuteľný a preukázateľný. Ciachovaná úroveň vedomia ľudstva je súhrnným výsledkom stupňa vývoja každého jednotlivca, {pričom} vyššie ciachované úrovne sú nesmierne mocnejšie ako negatívne.

.5.18. Moc lásky, ktorá plynie z vedomia len zlomku ľudstva, vlastne úplne vyvažuje negatívnosť celučičkého ľudstva. Sedemdesiatosem percent obyvateľov sveta sa stále nachádza v negatívnom pásme, pod ciachovanou úrovňou 200, iba štyri percentá vôbec dosahuje úroveň Lásky, ktorá ciachuje na 500, a iba 0,4 percenta dosahuje Bezpodmienečnú lásku, ktorá ciachuje na 540. Preto {, lebo ciachované hodnoty sú logaritmické,} každá láskavá alebo súcitná myšlienka preváži mnoho tisíc negatívnych myšlienok, ktoré majú ostatní. [Svet meníme nie tým, čo hovoríme alebo čo robíme, ale v dôsledku toho, čím sme sa stali.](#) A tak každý duchovný uchádzač slúži svetu.

Obyčajný život

.5.19. Čo niečo {pre človeka} znamená, vychádza z okolností, ktoré {cez porozumenie} určuje motív. [Je to práve motív, ktorý stanovuje duchovnú hodnotu {, a tým úroveň vedomia človeka}.](#) Oddať svoje činy, služby lásky k životu, znamená posvätiť ich, a premeniť ich zo svojich samolúbych pohnútok na nezištné dary. Špičkové výkony označujeme ako venovanie sa dodržiavaniu najvyšších štandardov. Každý čin sa potom môže brať ako príležitosť k oslavovaniu Boha, svojou čírou rýdzosťou {motívu} úsilie. Všetky fyzické úkony a manuálna robota môžu byť súčasťami príspevku človeka pre svet. [Aj tú najmenšiu úlohu možno vidieť ako](#)

slúžiacu spoločnému dobru, a ak sa na ňu pozeráme v tomto svetle, práca sa stáva povznášajúcou.

.5.20. To, ako {si zaraďujeme životné súvislosti a z akého uhla pohľadu} sa pozeráme na život, nám môže priniesť buď radosť, alebo zatrpknutosť. Skúpost' je nahradená veľkorysost'ou. Ak {prítom aj} iní majú úžitok zo snažení človeka, o to lepšie. Každý má možnosť prispievať k súladnej súhre a kráse, a to láskavost'ou k iným, a tak podporovať ľudského ducha. To, čo sa bez nároku dáva životu, tečie naspäť k nám, pretože {aj my}, sme rovnocennou súčasťou tohto života. Podobne, ako {po hodení kameňom do vody, sa} sčerené kruhy {na hladine vracajú k nám}, tak sa každý dar vracia späť k darcovi. To, čo podporujeme u iných, vlastne podporujeme aj u seba.

Výnimočný život

.5.21. Aby sme boli realistickí, musíme vziať do úvahy, že rozhodnúť sa zasvätiť svoj život na dosiahnutie osvietenia je v našej spoločnosti nezvyčajné a pomerne zriedkavé. Cieľom spoločnosti, vo všeobecnosti, je uspieť vo svete, zatiaľ čo cieľom osvietenia, je svet preklenúť. Je dôležité si uvedomiť, že svet funguje v rámci obmedzeného newtonovského modelu lineárnej príčinnej súvislosti, ktorá má svoje prevládajúce zdanlivosti vnímania toho, čo je 'skutočné'.

.5.22. Duchovnosť, na druhej strane, je založená na neviditeľných skutočnostiach a sférach neduality, a preto sa bežnému svetu môže zdať neskutočná, alebo, v najlepšom prípade, podivná.

.5.23. Pre zarytého realistu, ktorý sa riadi vecným prístupom a obmedzuje sa na merateľné, konkrétne 'výsledky', sa {životné} hodnoty duchovne oddaných {osôb} zdajú byť nejasnými, prechodnými a podozrivými. Preto úroveň Vedy a Logiky, ktoré ciachujú v 400-vkách a prevládajú v našej spoločnosti, hľadajú hodnoty a motívy tých, ktorí sú v úrovniach 500-viek, skepticky, a {veselo} popierajú akúkoľvek naozajstnosť úrovníam nad 600-vkami.

.5.24. Väčšina ľudí zvyčajne chápe duchovnosť, alebo náboženstvo, (ktoré si navzájom zamieňajú), tak, že majú niečo do činenia so 'správnym a nesprávnym'. Spoločnosť je všeobecne popretkaná moralistickými protikladmi dobra a zla, čo vyúsťuje do celej {, z miestnych zvykov vytvorenej,} palety kultúrnych ustanovizní, {ako napríklad} práva, väzníc, vládných nariadení, daňovníctva, účtovníctva, súdov, polície, armády, politiky, a vojny.

.5.25. Na rozdiel od toho, čisto duchovné organizácie nemajú {nad sebou} úradnú správu, nevlastnia budovy ani objekty, nemajú funkcionárov, finančný úrad, tovar či peniaze, a vyhýbajú sa vyjadrovaniu akýchkoľvek názorov {na svet}, a zostávajú nezapojené do záležitostí vonkajšieho sveta. {Vyplývajú} zo svojej podstaty, duchovné organizácie nevydávajú žiadne verejné vyhlásenia, a fungujú výlučne na základe dobrovoľného dodržiavania duchovných princípov. Ani neobracajú ľudí na svoju vieru, a hoci nemajú zamestnancov, {stúpenci v nich} vykonávajú svoju činnosť vo forme {dobrovoľného} slúženia {veci}. Nemajú žiadne dlhy, záväzky, ani

investície, a preto o tom, čo je [skutočne duchovné](#), je možné povedať, že [sa nachádza 'vo svete, ale nepodlieha mu'](#). Duchovnosť nevyhľadáva ani uznanie {keď niečo ide ako po masle}, ani neprijíma obvinenia {keď tomu tak nie je}.

.5.26. Najlepšími príkladmi takýchto skupín v našej súčasnej spoločnosti sú takzvané skupiny 'dvanástich krokov', {z ktorých najznámejšia je 'Anonymní Alkoholici', AA}, ktorých jediná moc pramení z ich duchovnej čistoty, a ktoré sa rozvinuli do takej šírky, že sa zameriavajú na veľké množstvo {rozličných} ľudských utrpení. Tieto skupiny ciachujú na úrovni 540, čo je úroveň Bezpodmienečnej lásky.

.5.27. 'Výnimočný život' sa stáva {výnimočným} na podklade rámca a významu, pričom {naša} voľba {nášho konania} vytvára rebríček hodnôt, ktoré potom podnecujú všetky činnosti. [Rozdiel medzi bežným a výnimočným životom spočíva predovšetkým v rámci {z akého volíme pozeráť sa na život}](#). Vážiť si lásku nad zisky, je už taká výrazná zmena {životného prístupu}, že pretvára život.

.5.28. Keď sa ľudia stanú duchovne nadšenými a oddanými, ich celý život môže prejsť veľmi veľkým rozvratom. Mnohí takíto ľudia náhle opustia zamestnania, kariéry, rodinu, priateľov, a postavenie, a často odchádzajú na zdanlivo odľahlé miesta. Tento závažný krok je často vnímaný so zdesením zo strany rodiny a spolupracovníkov, ktorí hľadajú pádne psychologické odôvodnenia. {Veď predsa} vo všednom svete rozumní ľudia len tak náhle nezdrhnú a neopustia všetko, aby našli Boha! Duchovní uchádzači mútia {hlavy} všedných ľudí svojou ochotou vzdať sa všetkého, {len} aby nasledovali nejaké neviditeľné vnútorné poslanie. Keďže ciele duchovne zameraného človeka sú neviditeľné, všednému svetu sa zdá, že sa tento človek pravdepodobne zbláznil, pomiatol, alebo sa snaží 'uniknúť skutočnosti'.

.5.29. Rodiny alebo priatelia môžu byť tiež nahnevaní a rozhorčení nad zjavným opustením, a zavrnutím práve tých cieľov, o ktorých dosiahnutie sa svet usiluje. Zanechať svoje výsady, peniaze, moc a postavenie sa zdá byť nehoráznym, až urážlivým. Mnohí stúpenci si osvoja jednoduchý striedmy životný štýl, čo sa predchádzajúcim spoločníkom {naviac} zdá ako 'utečenie pred zodpovednosťou'.

Duchovné skupiny

.5.30. Pripojenie sa k duchovnej skupine alebo organizácii je osobným rozhodnutím, a závisí od mnohých faktorov, súčasných aj minulých. Tým najdôležitejším faktorom, ktorý treba zvážiť, je súčasná ciachovaná úroveň vedomia skupiny alebo organizácie, a jej vodcov. Klasický, 'priazeň gurua' je vnútorným zdrojom moci určitého duchovného učenia, ktoré je v súlade s ociachovanou úrovňou vedomia. Teda súčasné ociachované úrovne pôvodcu učenia, ako aj samotného učenia sú kľúčové. Toto je niečo, čoho zdôraznenie sa nedá dostatočne vyzdvihnúť.

.5.31. Horlivé nadšenie nie je náhradkou za pravdu, a rovnako ani spoľahnutie sa vo vieru tisícov či dokonca miliónov stúpencov. Duchovná rozhľadenosť je vzácnym darom, a z historického hľadiska sa neobjavuje, kým sa neotvorí 'tretie oko' s duchovným videním. Kým sa tak nestane, každý duchovný hľadajúci, nech je

akokoľvek vrúcny, môže byť ľahko obalamutený. Keby duchovní podvodníci neboli pôsobiví, charizmatickí, uveriteľní a presvedčiví, nemali by žiadnych nasledovníkov. Vlastne, je na to potrebný odborník alebo človek s veľmi pokročilým vedomím, aby ich dokázal rozlíšiť. Dôvodom tejto duchovnej chyby {nasledovania falošného gurua} je, že [chyba {v učení} falošného gurua spočíva v rámci, a rámec je mimo {rozpoznania s ešte obrovskou} obmedzenou zdanlivosťou vnímania duchovných začiatočníkov.](#)

.5.32. Hlboká akademická vzdelanosť {tiež} nie je zárukou pravdy. Vyskytujú sa učitelia s úžasnou genialitou, ale keď sa človek pustí do prieskumu, zistí, že srdcová čakra nie je v rovnováhe. Naopak, veľmi milujúci učitelia, ktorí sú 'samé srdce', ale u ktorých tretie oko alebo korunná čakra je 'mimo', vedú nasledovníkov po bludnej ceste, k pravdepodobne najbolestnejšej zo všetkých ľudských skúseností, pri ktorej duchovné rozčarovanie vedie k depresii a dokonca k samovražde.

Tradičné hlavné náboženstvá

.5.33. Poučka, že 'kupujúci nesie riziko' platí bez výnimky. Mnohé z veľkých svetových náboženstiev majú pôvod v primitívnych kočovných kmeňoch a kultúrach. Nevedomosť v tom čase bola veľmi veľká. Nevedomí ľudia sa dajú ľahko ovplyvniť a robiť na nich dojem, a to najmä prostredníctvom strachu a povier, a majú sklon uvažovať na Boha ľudské vlastnosti. V tých časoch boli rozbužnené kulty. Chýbala veda, a preto sa mnohé javy v prírode pripisovali nadprirodzenej sile. Na ovplyvnenie týchto nadprirodzených síl postupne vznikli amulety, časti zvierat, kosti, kamene, vyrezávané figúrky, čarovné zvuky a rôzne znaky. Zahnuté v tom boli aj zemepisné lokality, prírodné črty, hory, sopky, spolu s posvätnými miestami a zrúcaninami.

.5.34. 'Bohovia' boli zodpovední za rozsiahle prírodné pohromy a s nimi súvisiacimi problémami. Hladomor, povodne, zemetrasenia, zatmenia Slnka, a polohy hviezd boli všetky spojené s nadprirodzeným významom a čarovnou mocou. Ľudia uctievali zvieratá a duchov zvierat. Prevládal animizmus, {teda viera v existenciu zosobnených, nadprirodzených bytostí, či duší, ktoré sídlia v obyčajných zvieratách a veciach, ktoré ovládajú ich existenciu, a že udalosti vo svete sú výsledkom ich pôsobenia.} V tom všetkom boli zapletení 'duchovia'. Z toho dôvodu sa ovplyvňovanie duchov stalo rozšíreným zvykom. Posvätné drogy, zázračné amulety, zaklínadlá, tranzy, zarietania, a obety boli považované za nesmierne cenné. Rozzúrených bohov bolo treba uchlácholiť samohladovaním, bičovaním, obetovaním zvierat, zmrzačovaním, pohrávaním sa s nebezpečnými šelmami a kobrami, ležaním na laviciach s klincami, umŕtvovaním častí tela, 'svätou' biedou prešpikovanou chorobami, rituálnym spôsobovaním bolesti, a zabíjaním zvierat, vtáctva, a panien.

.5.35. Táto zamotaná spleť temnej krutosti a nevedomosti bola často práve tou kultúrou, z ktorej vznikali náboženstvá. Prečo sa Boh mohol považovať za uspokojeného prelievaním krvi zvierat alebo smrťou panny, sa nedá pochopiť, až kým človek nepríde na to, že tieto kultúry vytvorili presvedčenia a zbožštili to, čo bolo presným opakom Boha. Tieto hrubé skreslenia pravdy vznikli ako vrhania

náhľadov z temnej stránky ega, a títo negatívni 'bohovia' boli v skutočnosti bohmi sleziny, ktorí sa venovali pomste, žiarlivosti, závidosti, snahe ublížiť, odplate, odsudzovaniu, hnevu, ničeniu, trestaniu, uvrhávaniu duší do pekla, a ničeniu celých civilizácií morom, hladomorom, povodňami, ohňom, a búrkami.

.5.36. Pri tom, ako náboženstvo vznikalo z tejto zamotanej spleti negativity, malo tendenciu zdôrazňovať a zameriavať sa na negatíva, {akými sú napríklad} hriech, peko, potrestanie, mravopočestnosť, a tieto používalo na ospravedlnenie všetkých druhov krutosti, vojny, mrzačenia, prenasledovania, odsúdenia, upálenia na hranici, vyhnanstva, uväznenia, a odsekávania rúk.

.5.37. Toto všetko sa považovalo za sväté, pretože utrpenie vo všetkých jeho podobách bolo zbožštené. Preto sa zabíjanie neveriacich chválilo, a konflikt sa považoval za oprávnený. Vždy sa dal odôvodniť odvolávaním sa na kultúrne krivdy z minulosti, ktoré, akoby bez konca, ospravedlňovali odvetné tresty, {vymerávané} počas mnohých storočí a generácií.

.5.38. V zovretí tejto negativity sa náboženstvo stalo najhorším utlačovateľom spoločnosti, a páchatelom bezuzdnej nespravodlivosti a krutosti. Kultúra, ktorá žije jedom sleziny, očakáva a {tak isto aj} premieta svoj náhľad na boha ako na ohrozujúceho, krutého, a fyzicky násilníckeho. Chybne si zamieňať 'bohov pekla' s Bohom neba je taká obrovská a ohromujúca duchovná chyba, že rozsah, a závažnosť jej následkov pre ľudstvo sú takmer nepochopiteľné.

.5.39. Celkové ľudské utrpenie a jeho rozsah sa tomuto vedomiu {autora} v istom skoršom období života odhalili, pričom toto odhalenie bolo šokujúce. V tom okamihu ateizmus nahradil náboženstvo. Viera v Boha ako tvorcu takej rozsiahlej hrôzy a utrpenia nebola pochopiteľná. {Až} po rokoch prišlo uvedomenie, že chyba bola v tom, že sa vlastnosti ega pripisovali Bohu. Pri spätnom pohľade je jasné, že ateizmus bol len odmietnutím falošných bohov ľudstva, pretože {v autorovi} prevládala duchovná intuícia, podľa ktorej by skutočný Boh bol opakom toho, čo hlásalo náboženstvo {v ktorom bol autor vychovaný}. Táto intuícia sa neskôr potvrdila, keď vynorenie sa a žiara Božstva v tomto vedomí odrovnalo zvyšky akýchkoľvek takých nezmyselných presvedčení.

.5.40. Jednoduchá obhliadka Stupnice Vedomia odhalí, že historickí, nahnevaní 'bohovia' ciachujú hlboko pod 200, a preto nie sú v bezúhonnosti; smerujú skôr k falošnosti než k pravde. Na Stupnici je 'Boh', ako ho vnímajú negatívne energetické polia, opísaný ako ľahostajný, pomstychtivý, trestajúci, odsudzujúci, zlomyseľný a opovrhujúci. (Boh opovrhuje všetkými hriešnikmi.) To sú bohova nenávisti, ktorými ľudstvo v priebehu vekov ospravedlňovalo svoju krutosť a barbarstvo.

.5.41. Je úplne zrejmé, že dejiny civilizácie, prinajmenšom za posledných päťtisíc rokov, boli dejinami opakujúcich sa hrôz, ktoré vyvrcholili v minulom storočí masakrom a zmrzačením miliónov ľudí. Chybné zamieňanie si démonov za bohov, malo pre ľudstvo trvajúce rozsiahle následky ohromujúcej závažnosti.

.5.42. V tomto historickom priestore sa ešte stále našli duchovne vyspelejší ľudia, ktorí protestovali proti spôsobom ničenia, ale spoločnosť ich čoskoro

označila za nepriateľov, ktorých bolo treba umlčať. V zaslepenej spoločnosti sa na protestujúceho, ktorý ešte vidí svetlo, pozerá ako na nevlastenca, podkopávača, psychopata, alebo zbabelca, a celkom určite ako na ohrozovateľa súčasného stavu. Neísť so súčasnými spoločenskými bludmi znamená byť vnímaný ako nebezpečný a rozvratný.

.5.43. V histórii sa zriedkavo vyskytujúci duchovní stúpenci, ktorí zažívali vyššie stavy vedomia alebo dokonca osvietenie, nazývali mystikmi a často boli označovaní za kacírov, a boli prenasledovaní, vylúčení z cirkevnej obce a upálení na hranici. Ich učenia predstavovali hrozbu pre mocenské štruktúry, ktoré boli založené na duchovných chybách. Vláda viny, hriechu a strachu bola vskutku ohrozená Bohom nekonečného milosrdenstva, súcitu a bezpodmienečnej lásky.

.5.44. Až doposiaľ človeku vlastne unikalo, že pravda prináša mier, zatiaľ čo faloš prináša strach. Podľa tohto príznaku je možné ich rozlíšiť.

.5.45. Koncom 1980-tich rokov úroveň vedomia ľudstva konečne poskočila zo 190, na ktorej sa nachádzala po mnoho storočí, a prekročila kľúčovú a kritickú úroveň 200, čo je úroveň Bezúhonnosti, na súčasnú úroveň 207. Táto vyššia úroveň vedomia už nie je pohostinná pre krutosť a nenávisť, a väčšina spoločnosti, vrátane cirkví, už nezdôrazňuje hriech a strach. Teraz sa hovorí o Bohu Lásky. Súčasný pápež sa vyslovuje proti zabíjaniu, popravám, inkvizícii, a {hovorí} o zlyhaní ochraňovania nevinných a utláčaných.

.5.46. Podobne ako {prichádza} jaro, {v súčasnosti} sa objavuje nádej {zárodku} nového obdobia v ľudskom chápaní Boha. Teraz je úroveň vedomia ľudstva dostatočne vysoká na to, aby dokázala rozpoznať pravdu {o Bohu, a vidieť v ňom} Boha Lásky, namiesto uctievania boha viny a nenávisťi.

.5.47. Ľudstvo teraz stojí na veľkom prahu skutočného {duchovného} prebudenia, ktoré môže vlastne byť {tým} druhým príchodom Krista, ako je to predpovedané v Písme. Civilizácia takmer dosiahla bod jadrového sebazničenia, a pred tým, ako 'padla na hubu' sa znova obrátila k Svetlu. K prekrúteniu duchovnej pravdy na jej opak môže dôjsť len vtedy, ak je úroveň vedomia ľudstva pod 200, ale začne sa sama napravovať, keď prevládajúca úroveň vedomia prekročí hranicu Pravdy a Bezúhonnosti na 200.

.5.48. Je to len v posledných rokoch, čo ľudstvo prijalo priazeň rozpoznávania pravdy od omylu. Gilotína už nie je symbolom rovnosti, slobody a bratstva, ale teraz je v nej možné vidieť to, čím je. Spoločnosť sa teraz stretáva s novými morálnymi rozpakmi zo zdanlivo neriešiteľných situácií pri prelínaní sa zvyškov starého boha a nového modelu skutočnosti. V súčasnosti sa stretávame s takými rozpakmi zdanlivo neriešiteľných situácií, ako sú ateisti, ktorí sa obracajú na súd, aby si vymohli Bohom dané právo na slobodu, ako to prisľubuje Ústava {USA} a {jej prvých desať dodatkov, známych pod menom} Listina Práv, v ktorých sa uvádza, že tieto slobody a práva vychádzajú od Boha, ktorý stvoril všetkých ľudí ako rovných.

.5.49. Na úrovni vedomia tesne nad 200 je Boh vnímaný ako symbol spravodlivosti, rovnosti a slobody. Konečne sa stal neškodným a priateľským. To,

že nebo je skutočne dosiahnuteľné, sa teraz javí ako možná uveriteľná skutočnosť, pritom ako sa vynára nová nádej z bezútešného zúfalstva generácií ľudstva, ktoré boli v beznádeji. Ľudstvo je v procese znovuzrodenia a Boh Radosti nahrádza boha hrôzy a strachu.

Objavenie sa nového modelu skutočnosti.

.5.50. Pri tom, ako úroveň vedomia ľudstva napreduje, automaticky dochádza k výrazným zmenám v prevládajúcich postojoch a spoločenských štýloch. Negatíva sa postupne stávajú menej príťažlivými, menej prijateľnými, menej presvedčivými. Nenávisť, pomsta, sústavný stav hrdosti a svojvoľná mravopočestnosť nachádzajú menej a menej nadšencov. Na represívne konania sa teraz pozerá tak, že majú veľmi neblahé následky; nerovnoprávnosť a nespravodlivosť sa stávajú ťažšie odôvodniteľnými. Vyťahovanie negatívnych bohov z dejín už nie je v móde, a ani presvedčivé, a takéto extrémny strácajú punc prijateľnej platnosti.

.5.51. Zodpovednosť nahrádza hriech, etika nahrádza pomstychtivé moralizovanie, a pochopenie nahrádza odsudzovanie. Také výrazy ako 'dobrý' a 'zlý' sa stávajú relatívnymi, a čoraz viac sa definuje a uznáva rámec ako prispievajúci faktor. Spoločenský zdravý rozum začína nahrádzať hystériu, a propaganda nenávisti sa už tak ľahko nedá predávať obyvateľstvu.

.5.52. Hoci tento postupný vývoj vedomia v dnešnej dobe prevláda vo veľkej časti západného sveta, stále mu odolávajú oblasti na zemeguli, kde prevládajú starí bohovia. Tam náboženské vojny a ich politickí prívrženci naďalej skresľujú duchovnú pravdu a šíria ľudské požiare a vojny.

.5.53. Je nanajvýš zaujímavé, že závoj nevedomosti, ktorý zahaľuje tieto kultúry, v súčasnosti prelomujú elektronické komunikačné médiá, ktoré odrovnávajú politické hranice. Kto si kedy myslel, že zlo postupne stratí svoje zovretie skrz tranzistorový čip?

.5.54. Posolstvo pravdy a slobody je teraz voľne dostupné takmer každému. Tyrania padá pod náporom internetu. Informácie sú teraz najmocnejším nástrojom vynájdenným od čias, keď Gutenberg vynášiel tlačiarenský stroj.

.5.55. Prostredníctvom otvorenej komunikácie sa celé ľudstvo konečne stmelilo a prepojilo v rodiacej sa slobode a bratstve. Rôznorodé 'jazyky', ktoré rozdeľovali ľudstvo do konfliktných rozdelení, sa teraz zjednocujú v spoločnej reči, ktorú dokonca aj deti ľahko chápu.

.5.56. Objavenie sa nového modelu skutočnosti sa odzrkadlilo aj v pomerne spontánnom, nedávnom zániku totalitného, ateistického komunizmu v bývalom ZSSR a východnej Európe. Jeho úpadok vo zvyšnom svete je tiež nevyhnutný, a zaručený otvorenou komunikáciou, ako aj ekonomickou nevyhnutnosťou. Komunizmus v ZSSR padol bez jediného výstrelu. Nebol 'porazený' 'vojnou proti zlu', ale objavením sa jej opaku. Vývoj neprebíha skrze porážku negatívneho, ale voľbou a pridržaním sa pozitívneho. To sa preukázalo aj pri pokojnom usporiadaní Severnej a Južnej Kórey.

.5.57. Aj vo svete vedy takisto dochádzalo k veľkým zmenám v posledných rokoch minulého storočia. Predchádzajúca zaslepenosť vedy spočívala v jej obmedzovaní sa na deterministický materializmus newtonovského lineárneho modelu skutočnosti, ktorá odsudzovala vedecké uvedomovanie a zapríčinila jeho ustrnutie na úrovni vedomia, ktoré ciachuje na 499. Toto je úroveň Newtona, Einsteina, Freuda a všetkých ďalších veľkých mysliteľov a vedcov. Informácia, ktorá sa nedala vysvetliť integrálnym počtom, sa ignorovala ako 'chaotická' a mimo sféry vedeckého bádania.

.5.58. Keďže všetok život a jeho vnútorné procesy sú nelineárne, všetky poznatky {týkajúce sa života}, a {vlastná podstata} skutočnosti {života}, boli veľmi vzdialené od modelu toho, čo bolo možné {, a teda prípustné,} z pohľadu klasickej vedy. Toto všetko sa zásadne zmenilo s objavom teórie chaosu, či nelineárnej dynamiky, ktorá otvorila všetok život {, a jeho procesy,} k bádaniu. Objavil sa most, ktorý umožnil chápanie medzi vedou a duchovnosťou, a to vďaka objasneniu, ktoré umožnila ciachovaná stupnica vedomia.

.5.59. Veda sa rozhodla, že ak niečo nie je definovateľné a merateľné {, lebo motto vedy je:} ('naozajstné je {len to, čo je} odmerateľné'), {tak potom} je to neskutočné a vyfantazírované. Tým veda zneplatnila akékoľvek seriózne štúdium alebo skúmanie ľudských hodnôt lásky, súcitu, krásy, odpustenia, inšpirácie, viery, spolupatričnosti, vernosti, vďačnosti, nádeje a šťastia – inými slovami, všetkého, čo tvorí vlastné jadro a pravú podobu ľudskej existencie a motivácie {, a to pre každého, aj toho zarytého vedca, ktorý to však nemôže chápať, pretože je 'pripojený' na úroveň vedomia 400-viek}.

.5.60. Veda tak isto nie je schopná pochopiť významnosť nuansí a toho, čo je nemerateľné. Veda je však doteraz najlepším nástrojom, ktorý mal človek {k dispozícii} na vyhodnocovanie a ovplyvňovanie fyzického sveta. To, že {veda} má svoje hranice, nie je jej chybou, ale len vymedzuje rozsah jej užitočnosti. Ved' poznať svoje medze je silnou stránkou, nie slabinou.

.5.61. Dôležitým prvkom teórie chaosu je objav {existencie energetických polí, ktoré k sebe prirodzene priťahujú to, čo je im podobné, napr. energetické pole duchovného študenta priťahuje k sebe duchovné udalosti a priateľov, a nie zlodejov. V odbornej literatúre sú to} takzvané 'atraktorové polia'. Tieto polia {pri ich bádani} odhaľujú, že za tým, čo sa {ľuďom navonok} javia ako {samozrejme viditeľné, ale} nevysvetliteľné, chaotické a náhodné udalosti, je v skutočnosti skryté {, teda neviditeľné, } energetické pole, ktorého zákonitosti {, v podobe neviditeľných obrazcov, } ovplyvňujú to, čo sa nám {vo viditeľnom svete} javí ako náhodné udalosti. Tieto 'náhodné' udalosti, sa v odbornej literatúre nazývajú 'stochastické'. Tieto zákonitosti {, s ich neviditeľnými obrazcami zoskupení} sú postrehnuteľné za zdanlivo nezmyselnými alebo nepochopiteľnými javmi v prírode, {kde je možné si tieto ledva postrehnuteľné zákonitosti pri podrobnom bádani, použitím modelovania na výkonných počítačoch, povšimnúť,} a pomocou nich vysvetliť napríklad globálne a ekologické zmeny a priebeh poveternostných pomerov, ako aj samotný tlkot ľudského srdca.

.5.62. Nevysvetliteľné zostáva nepredvídateľné, ale stáva sa pochopiteľným.

Rebríček úrovni duchovnej skutočnosti je teraz overiteľný a sprístupnený, nakoľko ide o predtým neviditeľné sféry, ktorých dôležitosť sa netušila. To, že každé ľudské správanie a presvedčenie je ovládané úrovňami vedomia s narastajúcou mocou, s vlastnými skrytými príťažlivými poľami, je poznanie, ktoré ozrejmuje nosné základy správania sa ľudstva v priebehu {jeho} histórie.

.5.63. Poznanie ciachovanej úrovne vedomia akejkoľvek kultúry, národa, skupiny, osoby alebo inštitúcie odhalí veľmi predvídateľný rozsah očakávaných postojov, myšlienok, emócií a mentálneho obsahu. Podobne ako krdle vtákov, ktoré nasledujú {pri ich lete} neviditeľný obrazec zoskupenia {, a nie ľudskou myslou vymyslenou aerodynamikou}, aj súbory pravidiel správania sa celých častí spoločnosti sú otvorené pre štúdium a pre ich uvedomovanie si. [Daná skupina obyvateľstva môže prijať len taký model skutočnosti, ktorý je v medziach jej vlastných kritérií alebo nie príliš mimo nich](#), na ktoré poukazujú jej vrodené, ciachované polia vedomia.

.5.64. Tieto neviditeľné energetické polia sú mimo času a priestoru, a sú prítomné všade počas celej ľudskej histórie, v ktoromkoľvek čase, a pre každého. Podobne ako rádiový prijímač, [každý človek je naladený na myšlienkové pole svojej vlastnej úrovne vedomia](#). Tí, ktorí sú napríklad na úrovni 300, rezonujú {s poľom} úplne inak ako tí, ktorí sú na úrovni 400. Každá úroveň má nábeh znevažovať naozajstnosť ostatných úrovní. Napríklad, na úrovni 190 je hrdosť veľmi silným motivátorom, napr. hitlerovské Nemecko. Hrdosť sa potom stáva odôvodnením, ako aj prostriedkom a cieľom na sebarealizáciu.

.5.65. Na rozdiel od toho, v 400-vke prevláda rozum, logika a vedecké informácie. Tomu je tak až dovtedy, kým vedomie nedosiahne 500-vky, kedy láska a súcit nadobúdajú nejaký skutočný význam, naozajstnosť, a sú základom správania.

.5.66. Konflikt medzi rôznymi úrovňami energetických polí {sa prejavuje tak, že} ovplyvňuje z neho plynúce ťažkosti medzi triedami {spoločnosti}, ako aj násilné zrážky v spoločnosti so všetkými jej politickými stanoviskami. Kyvadlo verejnej mienky má sklon sa kývať z jedného extrému do druhého, v ktorom sa vládnuca skupina snaží likvidovať názory tých, ktorí sa vymykajú jej prevládajúcim myšlienkovým schémam a presvedčeniam. [Na vyšších úrovniach sa konflikt rieši s porozumením, so súcitom, s pochopením](#), zatiaľ čo na nižších úrovniach sa konflikt rieši svármi, prenasledovaním a vojnou.

.5.67. Vynorenie sa ľudstva z temnoty a nevedomosti minulosti do nádeje a prísľubu Svetla nebolo doteraz rozpoznané ako to, čím je, a {teda} ako zásadný posun, ktorý {tento posun} vlastne naznačuje. Tento obrovský posun {cez dôležitú hranicu 200,} zo 190 na 207 je najzávažnejšou a najvýznamnejšou udalosťou v celej histórii ľudstva. Typické preň bolo, že jeho príchod bol tichý, nevyslovený, a mimo dosahu zdanlivosti vnímania. Možnosť tejto eventuality ako údely človeka bola predpovedaná výskytom veľkých avatárov v ľudstve.

.5.68. Nekonečná sila Božstva vyžaruje nadol cez úrovne vedomia ako slnečné svetlo v lese. Udržiava všetok život. Keď je zbavené moci Svetla, vedomie sa navracia k jeho prechodnej, mylnej náhrade, nazývanej sila. Sila je obmedzená,

zatiaľ čo moc je neobmedzená. Preto je koniec {v časovom merítku Boha} istý, pretože sila nemôže obstáť proti moci, a bez prílevu moci, sa sila, zo svojej podstaty, vyčerpá a vyhasne sama.

.5.69. S rozšírením vedomostí o nelineárnu nedualitu skutočnosti sa stane ohromujúco zrejším, že najzávažnejšie, radikálne vedecké tvrdenie, ktoré je možné vysloviť, je vlastne 'Najvyššia Chvála Bohu'.

KONIEC (Book 2, Kapitola 5) B2K5

Další časť: [Kapitola 6. Rozriešenie Ega](#)